

však uvádí napadené usnesení, že se k opodstatnění žaloby podle § 37 ex. ř. vyhledává, by byly splněny její podmínky, zejména, aby žalobkyně prokázala titul a způsob nabytí tvrzeného spoluvlastnictví.

Čís. 13724.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).
Pro nárok z pracovního poměru proti zaměstnavatelově p o z ů s t a -
l o s t i jest příslušný pracovní soud.

(Rozh. ze dne 1. září 1934, R I 761/34.)

Žalobci domáhali se na pozůstalosti po Karlu P-ovi zaplacení odměny za práce spojené s ošetřováním zesnulého Karla P-a v jeho nemoci, které se dalo k jeho příkazu a jeho manželky Anny P-ové. S o u d p r v é s t o l i c e (okresní soud civilní pro Prahu-Jih) žalobu odmítl, a zrušil řízení počínajíc doručením žaloby, maje za to, že jest výlučně příslušným pracovní soud. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení zrušil. D ů v o d y: Podle § 1 zákona ze dne 4. července 1931 čís. 131 Sb. z. a n. jsou pracovní soudy nehledíc k hodnotě sporu výlučně příslušné rozhodovati o sporech z pracovního, služebního neb učebního poměru založeného soukromoprávní smlouvou, vzniklých mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. O takový spor tu však nejde, již proto, že není žalován domnělý zaměstnavatel Karel P., nýbrž jeho pozůstalost. První soud proto pochybil, když žalobu odmítl a dosavadní řízení zrušil jako zmatečné, vycházeje z názoru, že k vyřízení žaloby je příslušný soud pracovní.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Předeslati jest, že napadené usnesení jest ve skutečnosti usnesením změnovacím, nikoli zrušovacím, ježto rekursní soud odchylně od prvního soudu neuznal námitku nepřípustnosti pořadu práva, správněji nepřípustnosti dovolaného soudu za oprávněnou a proto uložil prvnímu soudu, by o žalobě dále jednal. Je tedy dovolací rekurs přípustný. Pro příslušnost pracovních soudů ovšem nestačí, by spory z pracovního, služebního neb učebního poměru, založeného soukromoprávní smlouvou, vznikly mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, nýbrž se vyžaduje, by též v době, kdy jsou vznášeny na pracovní soud, mezi oněmi osobami trvaly t. j., že nepřešly buď universální nebo singulární sukcesí na osoby jiné (viz sb. n. s. čís. 12611). V souzeném případě byla žalována neodevzdaná pozůstalost po Karlu P-ovi, zastoupená přihlášenými dědici. Z ustanovení § 547 obč. zák. plyne, že do odevzdání pozůstalosti je přihlášený dědic jen zástupcem pozůstalosti a jest v podstatě postaven na roveň pouze opatrovníku pozůstalosti (sb. n. s. čís. 3328). Teprve odevzdáním pozůstalosti jest dědic jako takový osobně oprávněn aktivně i pasivně ke sporům; v mezích mohou věřitelé zůstavitelovi žalovati jen pozůstalost, nikoli však dědice (sb. n. s. čís. 7013, 8355 a j.). Do té doby

představuje dědic jen zůstavitele a proti třetí osobě považují se oba za osobu *jednou* (§ 547 obč. zák.). Nelze tedy v tomto sporu důvodně za to míti, že nárok byl uplatňován zaměstnancem proti osobě od zaměstnavatele odlišné. Uplatňují-li žalobci v žalobě nárok na zaplacení odměny za práce spojené s ošetřováním Karla P-a v jeho nemoci, tvrdíce, že k tomuto ošetřování byli sjednáni Karlem P-em a jeho manželkou Annou, odvozují zažalovaný nárok zřejmě z pracovního poměru založeného soukromou smlouvou, pročez je dána příslušnost pracovního soudu podle § 1 zák. čís. 131/31 sb. z. a n. Tato příslušnost je výlučná (§ 1 cit. zák.), a věci přikázané k příslušnosti pracovních soudů nemohou býti vzneseny na řádné soudy (§ 104 j. n.). Právem odmítl tedy první soud žalobu vznesenou u nezhojitelně nepřislušného okresního soudu (§ 43 j. n.), zrušiv řízení, počínajíc doručením žaloby jako zmatečné (§ 477 čís. 3 c. ř. s.).

Čís. 13725.

Předmětem stížnosti podle § 68 ex. ř. nemůže býti právní otázka, kdo jest držitelem obchodu, v němž byly peníze zabaveny, a komu zabavené peníze náležejí, nýbrž lze rozhodovati jen o tom, zda postup výkonného orgánu při výkonu exekuce byl správný. Tomu tak je, byla-li exekuce vykonána v obchodní místnosti, jež v žádosti exekuční byla označena jako místnost dlužníka a v níž dlužník byl také zastižen. Tvrdí-li třetí, že zabavené peníze náležejí jemu, musí to dokázati ve sporu a jeho námítky proti výkonu exekuce, i když jeho jméno drobným písmem na výkladní skříni obchodu pod reklamou bylo vyznačeno, musí zůstatí bez povšimnutí.

(Rozh. ze dne 1. září 1934, R I 793/34.)

V exekuční věci proti manželům U-ovým zabavil výkonný orgán peněžitou hotovost v krámě, jenž byl v exekuční žádosti vyznačen jako místnost dlužníka. Ke stížnosti Josefa R-a, v níž stěžovatel uplatňoval, že byly zabaveny jeho peníze, exekuční soud zabavení zrušil. *Důvody:* Rozhodnutí spočívá na sdělení okresního úřadu v L., podle něhož provozuje Josef R. živnost řeznickou a uzenářskou se stanovištěm v domě čp. 14. Podotknouti však jest, že soudnímu vykonavateli nelze předsevzetí výkonu vytknouti. Podle jeho výpovědi není řeznický obchod R-ův označen tak, by nebylo pochybnosti, komu náleží, dlužníci manželé Richard a Alžběta U-ovi byli v době výkonu v krámě přítomni a zaměstnání jako prodavači, naproti tomu Josef R. přítomen nebyl. Ježto zabavení lze snadněji omeziti než rozšířiti, po případě znovu provésti, bylo podle názoru soudu povinností výkonného orgánu, zabaviti a odebranou hotovost až do vyšetření věci u soudu uložit, což se též stalo. *Rekursní soud* změnil napadené usnesení tak, že nevyhověl stížnosti podané Josefem R-em podle § 68 ex. ř. a poukázal Josefa R-a s jeho nároky na pořad práva. *Důvody:* Napadené usnesení vyhovělo stížnosti podle § 68 ex. ř. a zrušilo výkon jako nepřípustný. Vymáhající stranou podaný rekurs je oprávněn. Podle údajů exekučního návrhu mají povinní byt a obchod v domě čp. 14 a v tomto domě byla exekuce